

HIPOTEZA DOTYCZACA LOKALIZACJI GROBOWCA JEZUSA CHRYSTUSA I MAGDALENY ORAZ S

20/01/2014 12:53 by Andrzej_Struski

ODKRYCIE ARCHEOLOGICZNE

Wskazówki Berengera Sauniere i Henriego Boudeta tworzą plan drogi do grobu i skarbu. Hipoteza dotycząca lokalizacji grobowca Jezusa Chrystusa i Magdaleny oraz skarbu Wizygotów.

PRZEDMOWA

Istniejące wskazania, ukryte w historycznych przekazach pozwoliły nam, postawić hipotezę dotyczącą dokładnej lokalizacji miejsca, gdzie znajduje się grobowiec Jezusa Chrystusa i Magdaleny, oraz gdzie leżą ukryte skarby Wizygotów. Te dwie sprawy, głęboko zapadły w historii z pogranicza mitów, albo wręcz stały się mitami. Jest coraz więcej zwolenników, przyjęcia tezy, że zarówno skarb Wizygotów jak i istnienie grobu Jezusa Chrystusa i Magdaleny w Pirenejach to mityczne tematy. Skarb Wizygotów przyjmuje cechy złota - jako skarbnicy duchowych wartości i posiadania wewnętrznej obfitości. Z kolei historyczne przekazy dotyczące rodziny Jezusa i Magdaleny, krwi Świętego Graala i poszukiwanie ich wspólnego grobu, stały się źródłami nowych aspektów kultu i wielu nieistniejących wcześniej klimatów ezoterycznych.

Takie mityczne odniesienia byłyby do przyjęcia, gdyby nie istniały namacalne dowody świadczące o realnej fizyczności istnienia tych obu rzeczy. Cały szereg dowodów w postaci symboli i wskazówek, jakie możemy zobaczyć w kościele w Rennes le Chateau i w dzielach Proboscza z Rennes les Bains Henriego Boudeta, mówi jednoznacznie o grobowcu i skarbie. Istniejące efekty działania dwóch proboszczów sąsiadujących ze sobą parafii w postaci ukrytych przekazów, to nie mity tylko rzeczy fizyczne. Świadectwem realności fizycznej wskazywanych przez Berengera Sauniere i Henriego Boudeta miejsc ukrycia grobowca i skarbu, jest opór ze strony Watykanu. Struktura teologiczna, jaką prezentuje religia chrześcijańska, jest całkowicie odmienna w stosunku do światła, jakie niesie z sobą klimat istniejącego grobu Jezusa i Magdaleny, żyjących uprzednio, jako rodzina posiadająca dzieci.

Nasze poszukiwania, które trwają już ponad 8 lat doprowadziły do pełnego wyjaśnienia ukrytych informacji w kwestii odnalezienia tych kontrowersyjnych miejsc. Miejsc obrazowanych przez wiele małych wskazówek, jakie ukryte zostały przez proboszcza H. Boudeta z Rennes les Bains i proboszcza B. Sauniere z Rennes le Chateau.

Zaden z nich nie pozostawil chociazby jednej informacji, ktora mowilaby jednoznacznie, "tam jest to miejsce", czy "takie miejsce istnieje". W zamian pozostawili tak gleboko ukryte drobne informacje, ze cale rzesze poszukiwaczy przez dziesiatki lat niczego nie odkrylo. To wlasnie calkowity brak jakichkolwiek efektow tych poszukiwaczy, bardzo mocno przyczynil sie do przyjecia pogladow mitycznych na istnienie skarbu Wizygotow i grobowca Jezusa i Magdaleny.

Ta mnogosc drobnych wskazowek i znaki kierunkowe, okazaly sie proste, mozna pokusic sie o stwierdzenie "zbyt proste jak na tak wielka sprawa". Nie istnieje tu zadna zlozona geometria, nie ma potrzeby prowadzenia wielkich przeliczen, niezbedna byla wnikliwa obserwacja i proste logiczne wnioski. I do takiego procesu poszukiwan obligowal B. Sauniere, namawiajac zainteresowanych poszukiwaniami do takich dzialan, poprzez wizerunek serca Chrystusa na willi Betanii. " Fot. 1 " Zakryte usta a szeroko otwarte oczy mowia; - "dokladnie obserwuj".

Pomimo mozliwosci, ze ktos niepowolany odkryje te tajemnice, tak sie nie stalo. Istnieje przepowiednia, ktora mowi, ze tylko prawowity spadkobierca moze odkryc tajemnice zarowno skarbu Wizygotow jak tez grobowca Jezusa i Magdaleny.

Uwazamy, ze nasza rodzina jest bezposrednim spadkobierca rodziny Jezusa i Magdaleny. Posiadamy na to dowody. Te dowody nie sa w postaci zapisu w dokumentach, ale ich wymowa jest wystarczajaca. A znamie, jakie objawilo sie u mnie jest jednym z tych dowodow, i dowodzi kilku niezwykle istotnych spraw. Wyglad fizyczny tego znamienia laczy w sobie cechy, jakie sa przypisywane wygladowi przedstawianemu w opisach znamion u syna Ewy i "Boga", u czlonkow Smoczej Dynastii i u Krolow Merowinskih. Wyglad mojego znamienia odnosi sie zarowno do opisu, znamienia odpowiadajacego Graalowi, lub takiego, ktory odnosi sie do fontanny, jest rowniez w jego budowie widoczny czerwony krzyz Krolow Merowinskih.

Wyglad mojego znamienia wskazuje, ze laczy ono rozne cechy wszystkich opisywanych. " Wystepowanie znamienia jest informacja, ze w czasach Adama i Ewy na Ziemie zostal przeslany specjalny gen, ktory przekazywany jest pokoleniowo a znamie wskazuje, u ktego spadkobiercy krwi Graala on wystepuje.

Fot. 2 " Znamie, ktore objawilo sie pomiedzy lopatkami na moich plecach.

Kolejnym dowodem na pochodzenie naszej rodziny jest ukryty w Rennes le Chateau testament. Informacje tego testamentu sa zaszyfrowane w zdobieniach kosciola w Rennes le Chateau. Jego wymowa jest niezwykle precyzyjna i przedstawia szczegoly dotyczace cech osobistych, dat, inicjalow i wskaza na rodzaj dzialania w zakresie misji.

Link do tekstu rozszyfrowanego testamentu; -

[TESTAMENT RODU GRAALA cz.1](#)

[TESTAMENT RODU GRAALA cz. 2](#)

[TESTAMENT RODU GRAALA cz.3](#)

[TESTAMENT RODU GRAALA cz.4](#)

Trzecim dowodem na to, że ja i moja rodzina możemy legitymować się pochodzeniem w prostej linii od Jezusa Chrystusa i Magdaleny, jest moja wiedza. Posiadam wiedzę dogłębną i kompletną w sprawach dotyczących Boga, cywilizacji twórców wszechświata i człowieka w odniesieniu do jego eteryczności i duchowości. Takiej wiedzy jak dotąd jeszcze nikt nie przedstawiał w całej historii ludzkości.

Czwartym z kolei dowodem jest kwestia fizycznego podobieństwa członków naszej rodziny do różnych osób, które legitymują się pochodzeniem z rodu Merowingów. Najbardziej jaskrawym przykładem tego podobieństwa jest fizyczny wygląd naszych trzech synów i trzech córek Króla Holandii. Chłopcy i dziewczynki są do siebie niezwykle podobni, a co ciekawsze to podobieństwo objawiło się w zgodności wiekowej. Nasz najstarszy syn jest podobny do najstarszej córki Króla Holandii i oboje urodzili się w tym samym roku. Kolejne podobieństwa są tak samo złożone i wiek ostatniej pary jest identyczny. Taki rodzaj podobieństwa dwóch kompletów dzieci w rodzinie Króla Holandii jest tylko trzy córki, a w naszej jest tylko (biorąc pod uwagę tylko dzieci moje i Magdaleny) trzech synów, jest to wyjątkowo a nawet mało prawdopodobne, tym bardziej, że chodzi o konkretne pochodzenie. Taka forma fizycznego podobieństwa dowodzi, że nasz związek jest ponownym połączeniem obu linii rodu Graala.

Â GROBOWIEC
CHRYSTUSA I MAGDALENY

Ukryte informacje zwane przez nas „wskazówkami” istnieją „wtopione” w różne zdobienia kościoła w Rennes le Chateau. Były proboszcz tutejszej parafii Berenger Sauniere tak pokierował tworzeniem nowego zdobnictwa, by kilkadziesiąt wskazówek zostało ukrytych w całokształcie chrześcijańskiego klimatu kultowych rzeźb i obrazów. Te wszystkie wskazówki istniejące w Rennes le Chateau miałyby niewielkie znaczenie dla odkrycia wskazywanego miejsca, gdyby nie istniała druga część tajemniczych informacji. Te drugą część stworzył inny ksiądz chrześcijański, Henri Boudet proboszcz parafii w Rennes les Bains. Obaj swoje działania czynili w ścisłym porozumieniu, tak by się one uzupełniały.

W kościele w Rennes le Chateau znajdują się informacje wskazujące cechy charakterystyczne, jakie można zobaczyć w otoczeniu grobowca. Z kolei wskazania gdzie znajduje się to miejsce ukrył ksiądz H. Boudet we własnych dziełach i na płycie nagrobnej, która po jego śmierci została położona na jego grobie.

Wskazywane znakami i symbolami w kościele w Rennes le Chateau, szczególne cechy istniejące w okolicy grobowca Jezusa Chrystusa i Magdaleny.

- Wiodącym nurtem ukrytego przekazu B. Sauniere, było zastosowanie liczby 4, jako wielokrotnie powtarzającego się liczebnika w różnych motywach zdobniczych kościoła w Rennes le Chateau.

- W następnej kolejności, istotnym wskazaniem było ukrycie w kościele kilku znaków, odwzorowujących cechy charakterystyczne istniejące w okolicy grobowca.

- Uzupełniającymi wskazówkami są przekazy zawarte w różnych publikacjach, (tu najlepszym przykładem jest opis mówiący o głowie starca, nad którego lewym okiem znajduje się wejście do grobowca). Stan faktyczny zgadza się z tym opisem z małym zastrzeżeniem, nad lewym okiem głowy starca znajduje się jedno z dwóch małych wejść. Przytoczony opis dotyczący głowy starca, nie wskazuje żadnego z wejść głównych.

Å Liczebnik 4 jest widoczny w następujących miejscach:

W wizerunku ujmującym ten liczebnik przedstawione są różne obrazy, ale najbardziej charakterystycznym odniesieniem jest pokazanie nienaturalnie wyglądających palców w szczególności u rąk i nóg Jezusa. W rzezbach istniejących w kościele znajduje się taka, która motywuje nas do zastanowienia się nad wyglądem palców Lwa, wyglądają one jak ludzkie i można przyjąć, że jest ich 4. Rzeźba Lwa znajduje się na ambonie, czyli w miejscu, z którego przekazywane są informacje. Taki wizerunek i jego kontekst należy potraktować, jako wiódca informacje w kwestii nienaturalnego wyglądu palców ludzkich przy pozostałych rzezbach. Pierwszy nienaturalny wizerunek palców u człowieka możemy zobaczyć na tym samym obrazie. Palce u nóg ewangelisty, są tak wyrzeźbione, że dwa są precyzyjnie wykonane a pozostałe dwa nie istnieją. Wizerunek ewangelisty i Lwa leżącego u jego stop mówią jednoznacznie patrz na palce. Å

Å Fot. 3 „Pod lwem widoczne palce ręki ludzkiej a u ewangelisty brakuje 2 palców.

Wymowa czworkowa rzeźb po lewej stronie, przy wejściu do kościoła w Rennes le Chateau.

Tu wymowa czworkowa posiada ilość czterech Aniołów. W kolejnym aspekcie sprawy, trzy stojące postacie Aniołów mają nietypowo ułożone dłonie, które w stosunku do prawidłowo wykonanego znaku chrześcijańskiego przeżegnania się, nie są położone tak jak powinny być by ta czynność była dobrze wykonana.

Fot. 4 „Rzeźba czterech Aniołów przy wejściu do kościoła.

Jest tu widoczne nieznaczne przesunięcie prawych dłoni do tyłu, co sprawia wrażenie jakby te trzy postacie przy okazji symboliki znaku krzyża, miały przekazać informacje, że coś ważnego jest z tyłu. A z tyłu a raczej ponad Aniołami jest tylko krzyż, więc te postacie wskazują na ten krzyż. Å

Å Fot. 5 - Krzyż ponad Aniołami.

Omawiany powyżej krzyż posiada nietypowy wygląd, na czterech jednakowej długości belkach widnieje okrąg. Na tym okręgu są 4 symbole czworkowe, są one pokazane w postaci czterech złotych polkulistych znaków symetrycznie rozlokowanych. Okrąg symbolizuje zbior, lub zamknięty zbior. Symbolika czworków na okręgu, może wskazywać jakis

poczworny zbior, zbior czegos, jakiejs rzeczy lub cech, do ktorych sie odnosi 4.

Z kolei czwarta postac z tej rzezby, Aniol klezczacy swoj palec wskazujacy lewej reki kieruje prosto do dolu. Nalezny przyjac, ze taki wizerunek mowi nam o czyms waznym, co znajduje sie ponizej rzezby czterech Aniolow.

Ponizej rzezby z Aniolami znajduje sie inicjal "BS" umieszczony na okraglej tarczy, ktora stoi na malym kamieniu z dwoma rysami. Powyzej tej rzezby jest umiejscowiona sentencja "Przez ten znak pokonasz go". Palec Aniola jest skierowany prosto na ten graficzny symbol. Znakiem jest forma zlozona z dwoch rys na kamieniu, wygladajaca jak niekompletny krzyz. Rowniez znakiem mozna okreslic inicjal "BS", ale bardziej do wyrazenia "znak" odpowiada ten graficzny symbol niepelnego krzyza.

Nizej pod znakiem i inicjalem sa jeszcze wyrzezbione dwie jaszczurki, ktore sa zwrocone do siebie ogonami. Pod ich tylnymi nogami widoczne sa kolejne dwa czworkowe symbole. Fot. 6 " Inicjal "BS", znak na kamieniu jaszczurki i sentencja "pod ty znakiem pokonasz go". Najnizej ulokowana rzezba z tego zbioru jest postac demona Asmodeusza.

Fot. 7 " Postac zwana diablem.

Fot. 7a Wglebienia na lydce sa w wygladzie niezwykle podobne do rys na skale nr 3 wedlug kolejnosci klucza i skale nr 12 wedlug mapki. Pazury w palcach lewej reki sa szczegolem, ktory z pozoru naturalny dla tego typu postaci, nie jest widoczny u palcow prawej reki. Ta powazna roznicza pomiedzy obiema rekami zmusza do zastanowienia. Z kolei polozenie lewej reki i pazurow, ktore wygladaja tak jakby chcialy sie wbic w udo w odniesieniu do podluznych wglebien na lydce, stwarzaja wrazenie jakby ta reka pazurami uczynila te wglebienia na lydce, a teraz to samo chce uczynic na udzie.

RZEBY DROGI KRZYZOWEJ W STOSUNKU DO KLUCZA CZWORKOWEGO

Fot. 8 - St. I. " Czworka w postaci ozdoby helmu, widoczna w obrazie stacji odslonieta kotara symbolizuje odkrywanie ukrytych informacji.

Â

Fot. 9 - St. III. " Dwukrotnie przedstawiona czworka w postaci ozdoby zlotego helmu i nieregularnych pionowych kresek na murze obok zlotego helmu. Â

Fot. 10 - St. IV. - Dwukrotnie przedstawiona czworka w postaci nienaturalnie ulozonych czterech palcow prawej reki Chrystusa, ktora trzyma poprzeczna belka krzyza i w postaci czterech krawkow na wloczni. Â

Fot. 11 - St. V. " Czworka w postaci wisiorka widocznego na szacie Chrystusa, na wysokosci jego kolan. Â

Â Fot. 12 i 12a -Â St. VII. â€“ Czworka dwukrotnie przedstawiona w postaci ciemno zamalowanych elementów konstrukcji lewej wieży i braku wielkiego palca u nogi Chrystusa, tym samym 4 pozostałe tworzą nienaturalny wygląd stopy.

Â Fot. 13 i 13a -Â St. X. â€“ Cztery formy konstrukcyjne, jako imitacja konstrukcji i kostka do gry z 4 widoczna na pierwszym planie.

Â Fot. 14 -Â St. XI. â€“ Czworka w postaci 4 szczelbi drabiny. Â Fot. 15 -Â St. XII. â€“ Ukryta w chmurach informacja dotycząca klucza czworkowego. Ponad prawym ramieniem krzyża 4 ciemniejsze chmury wyglądające jak skały i pod prawym ramieniem również widoczne w chmurach 4 skały.

PLYTA NAGROBNA LEZACA NA GROBIE H. BOUDETA

Â Fot. 16 â€“ Widoczny, jako wyróżniający się lukowato wykonany rząd znaków na płycie nagrobnej. W lukowato wykonanym zbiorze znaków widocznych na płycie, (jest to najniższa linia znaków po lewej stronie) możemy odszyfrować dwie informacje. Pierwsza w postaci litery â€žPâ€•, która jako pierwszy znak tego lukowatego wiersza, może mówić; - Pierwszy znak lub pierwsza liczba w szeregu. Przyjmując logicznie, litera â€žPâ€• mówi, że od tego miejsca należy rozpocząć liczenie znaków.

Â Druga czytana w logiczny sposób informacja jest przyjęcie cyfry â€ž1â€•, jako czwartego (licząc od końca rzędu liczebnika), jako kolejnego początku liczenia. W ten sposób uzyskujemy dwa zbiory liczbowe, pierwszy posiada 9 znaków, drugi posiada 4 znaki. Taka informacja w odniesieniu do mapy terenu uzyskuje szczególne znaczenie dowodowe. Pokazuje zbiór czterech skal (kreski są symbolami skal rozlokowanych luką pod szczytem góry) i uwiarygodnia wskazania czworkowe w taki sposób, że odnosi się do czterech ostatnich skal licząc od prawej strony w tym lukowatym ciągu skal na gorze. Â Â Â Â Â MAPKA TERENU WSKAZYWANEGO PRZE H. BOUDETA

Fot. 17 i 17a â€“ Zaznaczony mała strzałka ostatni z czterech punktów, jakie są wyszczególnione w szeregu kresek, punkt czwarty jest trzynastym znakiem licząc od prawej strony.

Na tej mapie H. Boudet ujął obszar od góry Cardou do Col de Sals a Rennes les Bains leży pośrodku. W okolicy ponad połączeniem Rzek La Sals i Blanche widoczne są 4 szeregi znaków w postaci kresek i kropek. Tego typu znaków na całej mapie jest bardzo dużo, jednak najwyższy z tych czterech, jakie tu są narysowane posiada szczególne znaczenie. Jego konstrukcja graficzna licząc od prawej strony ujmuje najpierw 9 kresek a następnie 4 punkty. A ostatni z czterech punktów wskazywany strzałką, posiada istotne znaczenie.

- Ta strzałka wskazuje na ostatni ze zbioru czterech punktów, czyli czterech skal. Przyjmując, że wszystkie znaki tego szeregu obrazują położenie istniejących tu skal, to ona wyszczególnia 4 z nich. Wyszczególnia skały liczone od prawej strony patrząc z wierzchołka góry. Te wyróżnione skały to 10, 11, 12 i 13 oznakowane w postaci punktów pomiędzy kreskami, które znamionują inne skały. W szeregu na mapie są pokazane jeszcze dwie skały po lewej stronie, jednak następna skała po wyszczególnionym zbiorze jest oznakowana kreską poprzeczną w stosunku do pozostałych. Taka poprzeczna kreska jest równoznaczna ze znakiem â€žSTOPâ€•, który tu mówi, że tej skały nie należy już liczyć.Â

Na płycie nagrobnej podobnie jak na mapie, również po 9 znakach cztery kolejne są od nowa liczone. Jest to podwójne wskazanie na cztery skały znajdujące się w miejscu wskazanym mapką.

W odniesieniu do tak dużej ilości wskazanych na wymowę czwórkę, jakie istnieją w kościele w Rennes le Château, należy założyć, że na to miejsce zarówno H. Boudet jak i B. Sauniere wskazują, jako na miejsce lokalizacji grobowca.

Â

Fot. 18 "Cztery wgłębienia wyłobione przez człowieka istniejące w najbliższym otoczeniu wskazywanych czwórkowym szyfrem skal.

Te cztery wgłębienia, są bez wątpienia wykonane przez człowieka w jakimś założonym celu. Ich lokalizacja na skale, która leży w bezpośrednio sąsiedztwie czterech skal wskazywanych na mapce księdza H. Boudeta i cała mnogość symboli czwórkowych niewątpliwie mają wspólny mianownik. Te wszystkie symbole znajdujące się w kościele w Rennes le Château, odnoszą się do tych czterech wgłębien. Dowodem na to jest podobieństwo fizycznej formy ułożenia lukowatego wgłębienia i kilku symboli w kościele, które również posiadają lukowaty kształt. Fot. 19 i 19a "Symbole czwórkowe istniejące w kościele posiadające specyficzny lukowaty kształt.

Z tych zdjęć wynika, że czwórkowe wskazania z kościoła w Rennes le Château kierują nas do tego miejsca. Również to miejsce w górach wskazuje H. Boudet na swojej mapce. W dalszym kontekście inne informacje będą pokazywały nam szczególne cechy charakterystyczne, jakie istnieją bezpośrednio na tych czterech skałach.

Â FRESK
"KAZANIE NA GÓRZE"Â

Â Â Fot. 20 "Fresk przedstawiający kazanie na górze.

Chryśtus jest tu pokazany jak stoi na zaokrąglonej skale, która jest wierzchołkiem tej małej góry. Słuchacze rozlokowali się na stromych zboczach a pomiędzy nimi widoczne są naturalne rzeźby tej góry a raczej dużej skały.

Â

Fot. 21 i 21a "Widok opisywanej skały, taka sama jest widoczna na fresku w kościele. Istnieje widoczne podobieństwo pomiędzy tymi dwoma obrazami. Na fresku są pokazane charakterystyczne cechy fizyczne tej "góry" w postaci zaznaczonych rysów lub wgłębien. Biorąc pod uwagę symboliczność fresku, to obrazy są bardzo do siebie podobne. Pionowe wgłębienie, które dzieli górę na dwie części, jest pokazane na fresku pośrodku wgłębienia poziomych i taki jest ogólny wygląd skały.

Fot. 22 "Zaokrąglony wierzchołek skały, na którym stoi Chryśtus.

Chryśtus stoi na skale, która posiada wyraźnie obły kształt. Wygląda to tak, jakby ktoś celowo wierzchołek tej skały wyrzeźbił na okrągło.

Â

Â Fot. 23 Â€“ Widok dwóch zaokrąglonych małych skal, leżących na płaskim wierzchołku góry/ skały. Większa z tych zaokrąglonych skal jest kilkakrotnie pokazywana w stacji drogi krzyżowej.Â

Â Fot. 24 Â€“ Worek na fresku Kolejny szczegół w programie szyfru, to specyficznie zaokrąglona szypulka worka. W rzeczywistości nigdy tak ona nie wygląda. Tu jest pokazana jak głowa, lub kopulka. Ten wygląd w kontekście tematu grobowca, może symbolizować dwie sprawy.

- Symbolizuje z mumifikowane zwłoki, istnieje tu podobieństwo do głowy mumii.

- Kształt zaokrąglonej głowy, może odnosić się do już wskazywanych zaokrąglonych skal na wierzchołku góry/skały.

W sposób odmienny została przedstawiona niewiasta w prawej dolnej części fresku. Inaczej niż pozostałe niewiasty, które kłęczą lub stoją ona wygodnie siedzi oparta plecami o nogi jej towarzysza. Jej twarz również nie wyraża smutku, który jest widoczny na twarzach pozostałych niewiast. Obserwuje Chrystusa, jakby z dystansem trzymając złożone palce obu dłoni. Tak trzymane ręce przypominają ręce Magdaleny z obrazu pod ołtarzem głównym. Jest pokazana, jako osoba nie z tego tematu, albo wręcz przeciwnie, jako jedyna z tego tematu. Bo tematem fresku jest kazanie na górze ona, jako jedyna zachowuje się jak słuchacz, pozostałe niewiasty płaczą, jaka na pogrzebie.

Â Zwraca ona na siebie uwagę a tym samym uważnie obserwując możemy zauważyć u jej prawego boku szczególnie ukształtowaną skałę. Miejsce to wygląda tak, jakby w skałę został wycięty prostokątny dołek. Â

Â

Fot. 25 i 25a Â€“ Niewiasta i zarysy trzech dolków wokół mniejszej skały. Â Wygląd tej góry a raczej dużej skały jest bardzo podobny do jednej z czterech skal wskazywanych przez H. Boudeta. Moim zdaniem, jest to najważniejsza z spośród tych czterech skal. W wizerunku fresku istnieją szczegóły, które w istotny sposób odnoszą się do cech szczególnych widocznych na tej skałe.

Â

Â

Â Fot. 26 i 26a Â€“ Na prawej ręce Chrystusa, fałdy jego ubrania tworzą litery Â€ŹMÂ€ i Â€IÂ€ obecnie słabo widoczny znak na obłej skałe, wskazywanej wyglądem rzeźb drogi krzyżowej.

Â Â Â Â Â Â Â Â RZESBY DROGI KRZYZOWEJ UKAZUJACE SPECYFICZNE CECHY ZNAKOW
Â WIDOCZNYCH NA 4 SKALACH. Â

Â Â Fot. 31 St. I. " Postac trzymajaca w lewej rece pismo nie patrzy na to pismo, tylko kieruje wzrok i wskazuje reka na znajdujace sie w duzej odleglosci okragla skale. Taki symbol jest odniesieniem do oblej skaly znajdujacej sie na duzej plaskiej skale.Â Â

Â Â Fot. 32 St. II. " Zloto pomalowana kula pod kolaniem pochylajacej sie postaci, ktora w rzeczywistosci jest lezacy na ziemi helmem odnosi nas do kwestii kulistych form. Â Â Fot. 33 St. VI. " Widok kopuly, ktory ponownie odnosi nas do oblej skaly. Â

Fot. 34 St. XI. - W tle chmur widoczny zarys gory podobny do gory Cardou, jaki mozna zobaczyc z miejsca gdzie lezy grobowiec.Â Â

Â Â Fot. 35 St. XII. " Widok pod lewym ramieniem poprzecznej belki krzyza ukazuje wylaniajacy sie z chmur widok podobny do lancucha gorskiego z Cardou wlacznie, jaki moze byc widoczny z miejsca grobowca. Â

Â Â Fot. 36 St. XIV. " Wschod Ksiezyca jest pokazany w takim polozeniu, jaki jest w rzeczywistosci w stosunku do wejścia glownego do grobowca.

Â Â Â Â Â Â Â Â OBRAZ UMIESZCZONY W DOLNEJ CZESCI OLTARZAÂ Â W KOSCIELE
Â W RENNES LE CHATEAU. Â

Â Â Fot. 33 Obraz ten zawiera w swoim wizerunku kilka przekazow dotyczacych Jezusa Chrystusa i Magdaleny.Â

Fot. 34 Pierwszy przekaz dotyczy widocznych w lewym gornym rogu inicjalow "J" i "M". Istniejsce tu inicjaly "J" " Jezus, "M" " Magdalena, sa zgodne z duchem calokształtu przekazu istniejacego w tym kosciele i w jego okolicy. Ta personalna informacja w postaci inicjalow mowi, do jakich postaci odnosi sa pozostale przekazy.

Â Â

Â Â Fot. 35 Drugi przekaz tego obrazu wskazuje na aspekt dotyczacy krzyza, symbolu smierci Chrystusa.Â

Widoczne tu, wyrastajace z krzyza galazki z liscmi swiadcza o zyciu i wykluczaja w tym przypadku, ten krzyz, jako symbol smierci poprzez ukrzyzowanie.Â Â

Fot. 36 Trzeci przekaz jest zawarty w otwartej ksiedze.

Otwarta ksiega symbolizuje tu Nowy Testament, taki wniosek posiada swoje uzasadnienie w istniejacych na tym obrazie inicjalach i kontekstach do innych przekazow z tego kosciola. Na otwartych stronach sa wyraznie widoczne czerwone krzyze, natomiast pismo jest nieczytelne i malo wyraziste. Ksiega odnoszac sie do Jezusa ukazuje dwa

istotne aspekty z nim związane.

Pierwszy z aspektów poprzez czerwone krzyże wiąże się kontekstowo z widocznym tu "żyjącym krzyżem" a czerwony kolor mówi, że to jest życie a nie śmierć.

Drugi aspekt dotyczący nieczytelnego pisma jest symbolem odnoszącym się do treści Nowego Testamentu i mówi, że zawarte w nim treści dotyczące Jezusa Chrystusa są niejasne.

Â Oceniając tę sprawę z drugiej strony, możemy stwierdzić, że Chrystus nie zmarł na krzyżu, miał rodzinę i leży w jakims grobie, o czym świadczy wizerunek niewiasty przedstawiającej Magdalene i czaszkę widoczną obok niej. Taka informacja kieruje nas do tajemniczego grobu, który gdzieś istnieje. Â

Fot. 37 Czwarty przekaz poprzez umiejscowienie tu czaszki, która jest namalowana u samej podstawy krzyża a zarazem leżącej przed kolanami Magdaleny, odnosi się do śmierci Jezusa.

Wniosek, jaki należy wyciągnąć z aspektu "żywego krzyża" i w związku z widoczną tu czaszką, jest taki; - Chrystus przeżył ukrzyżowanie, lub nie był ukrzyżowany a jego ciało spoczywa tu gdzie jest Magdalena. Dodatkowo czaszka posiada wymowę zawartą we własnym wyglądzie. Jest ona namalowana w taki sposób, że istotne szczegóły pokazujące oczodole i otwory twarzy są niewyraźne a z boku głowy widoczne jest, jej specyficzne kształtowanie. Wzór, jaki tworzy kość przywodzi na myśl znak istniejący na jednym z dwóch manuskryptów, jakiego B. Sauniere odnalazł w kościele. Taki wizerunek czaszki tworzy kontekst dotyczący tajemniczych informacji zawartych w manuskryptach. Â Â

Fot. 38 Piąty przekaz związany jest, ze specyficznym wyglądem splecionych palców Magdaleny.

Niewiele by one mówiły, gdyby nie ich specyficzny wygląd. Są proste i duże, co eksponuje je na pierwszy plan tego obrazu. Dwie splecione dłonie pokazują osiem palców (bez kciuków), a kilka z nich jest namalowane, jako nad wyraz dominujące w całym wizerunku obrazu. Tak jakby twórca tego dzieła chciał powiedzieć, zwróć uwagę na palce. Ale co one mogą powiedzieć poza tym, że jest ich osiem w każdej ręce po cztery. Chyba, że mówią; - w tym kościele przekaz czwórkowy jest równie istotny jak przekaz, który mówi, że Chrystus nie zmarł na krzyżu.

Fot. 39 Szósty przekaz, jest kolejnym dotyczącym tego specyficznego krzyża.

W miejscu jego podstawy są widoczne młode gałązki wyrastające tak jakby wyrastały z krzyża, albo z ziemi gdzie on stoi. Taki wizerunek przedstawia sprawę odrodzenia się potomków Chrystusa i Magdaleny.

Fot. 40 i 40a i 40b Siódmy przekaz pokazuje charakterystyczne wylobienia na skale i formę prostokąta widoczną w ukształtowaniu sukni Magdaleny. Wskazywane wylobienia naskalne w otoczeniu wejścia do grobowca, skala druga według klucza czwórkowego a 11 na planie H. Boudeta. Â Â Te dwa szczegóły odnoszą się do istniejących w miejscu

grobowca a wykonanych ludzka reka wyzlobien na skalach. Pierwszy w postaci dwoch pionowych wyzlobien widocznych ponad glowa Magdaleny wskazuje na znaki o roznym ksztalcie, jakich jest wiele na skalach przy grobowcu. Drugi w postaci prostokata, jest odniesieniem do trzech plaskich wyzlobien istniejacych wokol jednej z polkolistych skal, lezacych przy zachodnim malym wejsci.

WSKAZYWANE MIEJSCE LOKALIZACJI SKARBU WIZYGOTOW

PRZEDMOWA

Skarb Wizygotow, mit czy rzeczywistosc - czas pokaze. Wedlug historycznych przekazow Wizygoci po zlupieniu Rzymu uciekli z olbrzymim skarbem w okolice poludniowej Francji. Ostatni historyczny przekaz dotyczy okolic Carcassonne, gdzie doszlo do konfliktu pomiedzy wojskami ksiazat frankijskich a oddzialami Wizygotow. Wizygoci nie chcac by skarby wiezione na 160 wozach dostaly sie w rece wroga, uzyli podstepu. Rozladowali skarby z wozow, ktore puste dalej byly chronione przez ich oddzialy. Kiedy wojska frankijskie przekroczyly rzeke i zaatakowaly oddzialy Wizygotow, ci szybko sie wycofali pozostawiajac z pozoru pelne skarbom wozy? Jednak pozostawione wozy okazaly sie puste a Wizygoci juz uciekli w gory.

Poszukiwania skarb nie daly zadnego rezultatu a wedlug oceny sytuacji wszyscy doszli do wniosku, ze skarby zostaly zatopione w rzece.

Wizygoci osiedlili sie w gorach i nie chcac by najazdy trwaly nadal, nie mogli korzystac ze skarbu. Skarby, ktore tak bronili cala droge z Rzymu staly sie dla nich martwe. Musieli je dobrze ukryc i o nich zapomniec przynajmniej na jakis czas. Jak sie okazalo ten czas zapomnienia trwa do dzisiejszego dnia? Wszelkie poszukiwania nie daly zadnego rezultatu a cala historia dotyczaca skarbu jest powoli traktowana, jako mit.

Ten temat posiada jeszcze inny aspekt. Skarb Wizygotow to rowniez zrabowane przez rzymian skarby Swiatyni Salomona i przywiezione do stolicy imperium. Tu zdobywcy szczylicili sie nimi przez prawie piec wiekow do czasu, kiedy Wizygoci wywiezli je, wraz z wszystkimi innym skarbami Rzymu.

Czyli mozna powiedziec, ze skarby Swiatyni Salomona z przyczyn wynikajacych z dzialania rzymian, zmieniaja miejsce swojej lokalizacji i w efekcie gina w poludniowej Francji.

Spadkobierca skarbów zrabowanych w Swiatyni Salomona - spadkobierca rodu dawidowego Jezus Chrystus z przyczyn wynikajacych z dzialania rzymian, przenosi sie do poludniowej Francji i sluch o nim ginie.

Czy taki byl boski zamysl wzgledem dzialania ludzi w stosunku do skarbu Swiatyni Salomona i Rodu Dawidowego?

Istnieja rozne wzmianki, ktore mowia o tych skarbach i na podstawie tych roznnych a takze malo precyzyjnych informacji tysiacie ludzi probowalo odnalezc miejsce gdzie one moga byc ukryte. Proboszcz Berengere Sauniere rowniez pozostawil kilka wskazowek, jednak one niewiele pomogly w poszukiwaniach.

Ja pierwsza wskazowke otrzymałem w sposob zupełnie niekonwencjonalny. 17 Wrzesnia 2005r wieczorem w dzien naszego pierwszego przyjazdu do Francji niespodziewanie uzyskałem mentalny kontakt z "duchem" proboszcza B. Sauniere. Wieczorem tego dnia w drodze z restauracji w Couizie, gdzie zjedliśmy kolacje Magdalena prowadziła samochód. Gdy minęła skrzyżowanie dróg na przełęczy przy serpentynie pod Rennes le Chateau, jak mi potem powiedziała miała widzenie ducha ksiedza Sauniere. On w stroju kapłana z kapeluszem, przemieszczał się obok samochodu w czasie, gdy jechała ten duch unosił się obok samochodu na odcinku około trzystu metrowym.

Gdy mi to mówiła w mojej świadomości objawił się obraz tego ksiedza, jak stoi w miejscu gdzie Magdalena go zauważyła. W pierwszym momencie patrzy na mnie a następnie kieruje głowę w kierunku gdzie jest miejsce zlokalizowane wskazówkami B. Sauniere miejsce ukrytego wejścia do grot. W taki sposób rozpoczął się o osmioletni czas naszych poszukiwań, jednak nie poszukiwanie skarbu było najważniejszym naszym zajęciem. Jakie wskazówki odnaleźliśmy w związku z tymi, ukrytymi grotami?

Dostępna w sprzedaży książka, pt. "Clef du royaume des morts", autor Alain Feral, prezentacja Sonia Moreu, wydawnictwo BELISANE rok 1997. Zawiera ona zbiór odrecznych rysunków, kopie opisów B. Sauniere i wiele komentarzy, które w samej rzeczy tworzą mało czytelny przekaz, czego dotyczy. Całokształt tego zbioru dokumentacji dotyczy kolejnych etapów tworzenia wystroju kościoła w czasie, gdy B. Sauniere był tam proboszczem. Sa w tej publikacji pokazane kolejne etapy budowy wieży Magdali i willi Betanii. Jest również zawarty szeroki opis dotyczący tych prac. Sa to materiały źródłowe i odniesienia napisane przez autorów książki.

O ile rysunki są dokładną kopią różnych etapów budowy, to w treści już takiej precyzji wypowiedzi w stosunku do budowy tych obiektów nie znajdziemy. Moim zdaniem autorzy tej książki i tych rysunków, kontynuują saunierowskiego ducha przekazu informacji, który mówi, o czym innym a o czym innym świadczy. Ta nie jednoznaczność przekazów B. Sauniere spędza sen z powiek wielu poszukiwaczom i stwarza problemy interpretacji historykom.

Ja w trakcie studiowania tej książki, (która notabene kupiliśmy w Rennes le Chateau w czasie pierwszego przyjazdu za astronomiczne dla nas pieniądze) odnalazłem w jej rysunkach kilka spójnych informacji. Informacje, o których mówię nie są pierwszo planowymi na tych rysunkach a w niektórych przypadkach to tylko drobne szczegóły. Ale te drobne szczegóły odnoszą się do jednego miejsca i w taki sposób wskazują miejsce w terenie, gdzie poszukiwane groty mogą się znajdować.

W rzeczywistości, te informacje niewiele by nam pomogły, gdybym sam nie zobaczył tego małego wejścia. Penetrując dolinę w pewnym momencie zobaczyłem duże wgłębienie skalne wypełnione czarną ziemią do poziomu usypiska pod pionową ścianą skalną. W jednej chwili przyszła mi do głowy myśl to jest tu. Mimo, że to wgłębienie, czy dziura w skale wygląda raczej jak nora dużego zwierzęcia, to moje przeczucie mówiło mi jednoznacznie to jest wejście do grot.

Dokładnie obejrzałem okolice tego miejsca a następnie wykonaliśmy całą sesję zdjęciową tej ściany doliny, kilka dni po kilkaset zdjęć. Taka praca "duża ilość zdjęć a następnie ich szczegółowa analiza - jest naszą metodą poszukiwania niewidocznych na pierwszy rzut oka wyglądu miejsc, lub wizerunków jakichś rzeczy. Już w trakcie wykonywania jednego z ujęć zobaczyłem taką formę skał, która przywiodła mi na myśl rysunek dwóch lustrzanych przedstawionych koni, na jednej z ilustracji we wspomnianej powyżej książce. Konie tam narysowane stojąc na tylnych nogach i wyginają się do

tylu w nienaturalny sposób. Dzięki temu ich wygląd uzyskują postać lukowa. Taka formacja skalna znajduje się obok małego wypełnionego ziemią wejścia skalnego. Teraz w nowych okolicznościach, rozpoczęliśmy ponowną analizę przekazów zawartych w tej książce. Â

Fot. 1 Charakterystyczne lukowe ułożenie w pionie kilku warstw skalnych i rysunek dwóch koni.Â Â W tekstach zawartych w omawianej książce Alain Feral pisze również o szachownicy. Takie odniesienie posiada swoje uzasadnienie w wyglądzie drugiej zachodniej formacji skalnej przypominającej konia. Â

Fot. 2 Skala przypominająca wyglądem figurę szachową nazywana koniem.

Odnaleźliśmy dwa „konia”, ten przypominający szachową figurę stoi po prawej stronie grotu Magdaleny. Z kolei ten wygięty stoi obok małego wejścia. Grota Magdaleny była penetrowana przez wielu poszukiwaczy, jeżeli w niej cokolwiek by się znajdowało, już dawno by było to odkryte. Pozostało małe wejście obok „wygiętego konia”. W tym miejscu, tak samo jak w miejscu gdzie znajdują się grotty, między innymi grota Magdaleny istnieje ujście strumienia, w którym po deszczu płynie woda. Strumień obok małego wejścia posiada dużo większe koryto, niż ten zachodni. Można zakładać, że tu również powinny być grotty. Â Â Â

Fot. 3 Określenie „blekitne jabłko” jest uzasadnione w odniesieniu do wyglądu skal, które posiadają całe szeregi kuliste uformowanych wypukłości.

Blekitne jabłka w efekcie promieni słonecznych, które padają na witraże w kościele pojawiają się na posadzce i ścianach kościoła w Rennes le Chateau. Ten świetlny spektakl w istocie pokazuje mnóstwo kolorowych krząków, ale najmniej wśród nich jest blekitnych. Informacja dotycząca blekitnych jabłek, iluminacji świetlnej, jaka 17 stycznia można oglądać musi posiadać jakiś inny podtekst.

I tak jest, poniżej obu formacji skalnych, które swoim kształtem odnoszą się do koni znaleźliśmy skały uformowane na swojej powierzchni w całe szeregi kulistych wypukłości. Wygląd tych niewielkich wypukłości można porównać do ukazujących się podczas świetlnego spektaklu kolorowych krząków. Określenie „blekitne jabłko” może wywodzić się z koloru, jaki te kuliste wypukłości uzyskują w czasie, gdy promienie słoneczne padają na nie pod odpowiednim kątem, one wówczas uzyskują blekitny odcień. Â Fot. 4 Wieża Magdala widoczna z miejsca gdzie jest zlokalizowane małe wejście skalne.

Widok wieży Magdali przedstawiony na tym foto, jest identyczny z tym, który pokazywany jest na rycinach w omawianej książce. Patrząc przez każde z dwóch małych okien, które są przy okrągłych schodach, nasz wzrok będzie skierowany dokładnie w miejsce ukrytego wejścia do grot. Â

Fot. 5 Widoczne wysoko zarosnięte drzewami zbocze w miejscu wskazywanym rysunkami z książki.

Zbocze doliny po lewej stronie ujścia strumienia jest zarosnięte drzewami do samej góry na długości kilkudziesięciu metrów. Te zarośla kończą się w miejscu gdzie stoi formacja skalna przypominająca wygiętego konia z rysunku w książce. W innych widocznych na zdjęciu miejscach tego zbocza drzewa nie porastają jego górnej części. Widoczne są tam odkryte skaliste połacie gołego zbocza. Na tym zboczu w jego górnych partiach jest za mało odpowiedniej gleby i tam drzewa nie rosną tak obficie. Tu w miejscu wskazywanym rysunkami tej gleby jest bardzo dużo. Można przyjąć tezę, że w to miejsce została celowo nasypana z myślą o ukryciu wejścia do grot.

Kilka wskazanych kierujących nas do tego miejsca w dolinie, które zostały narysowane, jako nieznaczące lub niewiele mówiące elementy rysunków w książce Alaina Ferala.

Fot. 6 Rysunek jeźdźcy, który dzida uderza w miejsce, jakie odnosi nas do kościoła i drugiego jeźdźcy, który dzida uderza w tajemniczym miejscu pokazanym, jako czarna tarcza z trzema białymi ptakami.

W obu przypadkach jeździec ostrą dzidą przebija powierzchnię gruntu i w ten sposób pokazuje, że należy w określonym miejscu ostrym narzędziem przebić ziemię. Nie może tu chodzić o przebijanie skały, bo dzida do tego się nie nadaje. Pierwszy jeździec uderza w miejsce, gdzie znajduje się ołtarz, drugi w miejsce, jakie symbolizuje tarcza z czarnym tłem i trzema białymi ptakami.

Symbolika takiej tarczy może mówić o zabezpieczonym (tarcza - zabezpieczenie) miejscu (czarne tło tarczy) miejscu, w którym mogą żyć ptaki (trzy białe ptaki). Jeżeli ten jeździec by stanął w pozycji i miejscu formacji skalnej odnoszącej się do postaci wygiętego konia, to dzida by uderzała w miejsce gdzie jest małe wejście skalne. Fot. 7 Rysunek przedstawia plan kościoła i jego otoczenia a słowo „AUBE” posiada obrotową literę „B”.

Na tym rysunku istnieje jeden element, który nie posiada logicznego uzasadnienia. Jest to strzałka z nr 1, która jest umocowana tylko w jednym punkcie geometrycznym i w zasadzie mogłaby być dowolnie względem kierunku ustawiona. Obrotowa litera w słowie „AUBE” daje nam wskazówkę do obrotu jakiegoś elementu w rysunku o 180 stopni. Niestabilizowanym elementem w rysunku jest strzałka nr. 1. Jeżeli obrócimy tę strzałkę w drugą stronę to będzie ona pokazywała miejsce lokalizacji małego wejścia skalnego. Fot. 8 Rysunek przedstawia schematyczny obraz w postaci widoku z góry na wieżę Magdali.

Podziałka w lewej górnej części planu, jest narysowana tak, że może wskazywać kolejno „1,2mm; - 12cm; - 12m; - 120m itd. Odległość od wieży Magdali do małego wejścia wynosi w linii prostej około 1200m. Ta podziałka może wskazywać odległość od Magdali do grot. Właściwy kierunek lokalizacji wejścia pokazuje położenie drabiny i znak w postaci dwóch kresek, takich jak przy oznaczaniu cudzośliwiu. Jeżeli przeprowadzimy linię prostą przez drabinę i ten mały znak to będzie ona wskazywała małe wejście skalne. Fot. 9 Rysunek przedstawiający widok otaczającego Rennes le Chateau gorzystego terenu.

Po prawej stronie rysunku widoczna jest mała biała plamka z kropką w jej środku. Jest to znak, który pokazuje gdzie znajduje się w terenie, miejsce lokalizacji małego wejścia skalnego. To miejsce znajduje się u ujścia ciemno zakreślanego strumienia.

Fot. 10 i 10a Kamienna płyta znajdująca się w Rennes le Chateau i szkic wykonany według wizerunku, jaki prezentuje ta płyta.

Szkic istniejący w opisywanej tu książce posiada odwróconą kolejność postaci. Na płycie postać jeźdźcy na zmęczonym koniu chwilę po rozładowaniu rzeczy, jest pokazana po lewej stronie a na szkicu po lewej stronie widnieje postać jeźdźcy wiozącego rzeczy i wjeżdżającego do podziemi. W myśl mojej teorii wiezie on skarby z miejsca potyczki Wizygotów z Frankami pod Carcassonne do podziemnych pomieszczeń. Takimi pomieszczeniami mogły być wcześniej zamieszkałe grotty. Korzenie drzew widoczne ponad grotami mówią, że nad tym wejściem jest ziemia i rosną drzewa. Taki jest obecny wygląd wskazywanej lokalizacji grot. Drzewa rosną w miejscu, gdzie pod spodem zgodnie z cechami geologicznymi miejsca, mogą istnieć grotty. Natomiast ziemia, która tworzy usypisko na zboczu wskazuje na działanie człowieka, który to usypisko wykonał w celu zasypiania wejścia do grot.

© Magdalena i Andrzej Struski de Meroving

20.01.2014.FRANCJA

Wszelkie Prawa Zastrzeżone. Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodą autora tekstu oraz podaniem linku do oryginalnej strony autorów.